Už to nenapravím Jaroslav Samson Lenk

Ami	D F E				
R: /: vap t	tada dap :/				
Ami	D				
1. V devět	hodin dvacet pět mě opustilo š	těstí,			
$\mathbf{F}$		${f E}$	${f E^7}$		
ten vlal	k, co jsem jím měl jet, na koleji	dávno	nestál.		
Ami	${f D}$				
V devět	hodin dvacet pět jako bych dos	stal pěs	tí,		
${f F}$	${f E}$	$\mathbf{E}^7$	ř		
já za ho	odinu na náměstí měl jsem stát	, ale v	jiným měs	tě.	
A	mi				
Tvá zpr	ráva zněla prostě a byla tak krá	itká,			
Dmi			${f G}$	${f E}$	${f E^7}$
že staví	íš se jen na skok, že nechalas m	i vrátk	a zadní otev	vřená, zadní ot	evřená.
An	ni				
Já napo	osled tě viděl když ti bylo dvace	t			
Dmi			${f G}$	${f E}$	${f E^7}$
a to	si tenkrát řekla, že už se nechc	eš vrac	et, že si una	ivená, ze mě ui	navená.
R:					
2. Já čeka	la jsem, hlavu jako střep a zdál	lo se, že	e dlouho,		
snad m	ůže za to vinný sklep, že člověk	často s	sleví.		
Já čeka	ala jsem, hlavu jako střep, podv	ědomou	ı touhou,		
já čekal	la jsem dobu dlouhou víc než do	st, koli	ik přesně ne	evím.	
Pak jed	lenáctá bila a už to bylo passé,				
já dřív j	jsem měla vědět, že vidět tě cho	ci zase,	že láska ne	rezaví, láska n	erezaví.
Ten dor	pis, co jsem psala byl dozajista l	hloupý,	,		
byl mod	lměřený moc, na vlídný slovo sl	koupý,	už to nenap	ravím, už to ne	enapravím.

R: